भ्राकारैरिङ्गिर्गत्या चेष्टया भाषितेन च। नित्रवक्रविकारिश्च गृक्यते प्रतर्गतं मनः ॥ १६॥ बालदायादिकं रिक्यं ताबद्राज्ञानुपालयत्। यावत् स स्यात् समावृत्तो यावचातीतशिशवः॥ ५७॥ वशापुत्रामु चैवं स्याद्रद्गणं निष्कुलामु च। पतिव्रतामु च स्त्रीषु विधवास्वातुरामु च ॥ १८॥ जीवन्तीनां तु तासां ये तहरेषुः स्वबान्धवाः । तान् शिष्याचौरदएउन धार्मिकः पृथिवीपतिः॥ ११॥ प्रणाष्ट्रस्वामिकं रिक्यं राजा त्राव्दं निधापयेत्। अर्व्वाक् त्रब्धाइरेत् स्वामी परेण नृपतिक्रेत्॥ ३०॥ ममेद्मिति यो ब्रूपात् सोऽनुयोज्यो यथाविधि। संवाध द्रपसंख्यादीन् स्वामी तद्रव्यमकृति॥ ३१॥ अवद्यानो नष्टस्य देशं कालं च तवतः। वर्षां द्रपं प्रमाणं च तत्समं द्णउमक्ति॥ ३५॥ ऋाद्दीताथ षड्भागं प्रणष्टाधिगतान्यः। दशमं द्वादशं वापि सतां धर्ममन्तुस्मर्न् ॥ ३३ ॥ प्रणाष्टाधिगतं द्रव्यं तिष्ठस्युक्तर्धिष्ठतं। यांस्तत्र चौरान् गृह्णीयात् तान् राजेभेन घातयत् ॥ ३४ ॥